

3. Cryo-Save AG i MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 330, 2. 10. 2017.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 17. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugal) – Luís Manuel dos Santos protiv Fazenda Pública

(Predmet C-640/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Nacionalni porezi — Zabrana diskriminatornih poreza — Članak 110. UFEU-a — Jedinствени porez na stavljanje motornih vozila u promet — Određivanje porezne stope s obzirom na datum prve registracije vozila u državi članici oporezivanja — Rabljena motorna vozila uvezena iz drugih država članica — Neuzimanje u obzir datuma prve registracije u drugoj državi članici)

(2018/C 240/11)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Luís Manuel dos Santos

Tuženik: Fazenda Pública

Izreka

Članak 110. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis države članice na temelju kojeg se jedinstveni porez na stavljanje vozila u promet koji utvrđuje ubire za laka motorna vozila za prijevoz putnika koja su registrirana ili upisana u navedenoj državi članici a da se ne uzima u obzir datum prve registracije vozila ako je do nje došlo u drugoj državi članici, s posljedicom da je oporezivanje vozila uvezenih iz druge države članice veće od oporezivanja sličnih vozila koja nisu uvezena.

⁽¹⁾ SL C 42, 5. 2. 2018.

Rješenje Suda (prvo vijeće) od 10. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Judecătoria Oradea – Rumunjska) – CV protiv DU

(Predmet C-85/18 PPU) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Članak 99. Poslovnika Suda — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Nadležnost u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Čuvanje i odgoj djeteta — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Članci 8., 10. i 13. — Pojam „uobičajeno boravište” djeteta — Odluka suda druge države članice o boravištu djeteta — Nezakonito odvođenje ili zadržavanje — Nadležnost u slučajevima otmice djeteta)

(2018/C 240/12)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Judecătoria Oradea

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CV

Tuženik: DU

Izreka

Članak 10. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000, i članak 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja valja tumačiti na način da u predmetu poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, u kojem je dijete koje je imalo uobičajeno boravište u jednoj državi članici jedan od njegovih roditelja nezakonito odveo u drugu državu članicu, sudovi te druge države članice nisu nadležni za odlučivanje o zahtjevu koji se odnosi na pravo na čuvanje i odgoj ili na određivanje naknade za uzdržavanje u pogledu tog djeteta, ako ne postoji nikakva naznaka da je drugi roditelj pristao na njegovo odvođenje ili da nije podnio zahtjev za njegovu predaju.

(¹) SL C 152, 30. 4. 2018.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2018. uputio Fővárosi Ítéltábla (Mađarska) – Ottília Lovasné Tóth protiv ERSTE Bank Hungary Zrt.**(Predmet C-34/18)**

(2018/C 240/13)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Ítéltábla

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ottília Lovasné Tóth

Tuženik: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prethodna pitanja

1. Treba li stavak 1. točku (q) Priloga Direktivi 93/13/EEZ (¹) tumačiti na način da se njime, kao pravilom Unije koje ima značaj pravila javnog poretka, općenito zabranjuje, čineći naknadno ispitivanje nepotrebnim, da davatelj kredita dužniku koji ima status potrošača nametne ugovornu odredbu u obliku tipske odredbe ili odredbe o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a čija je svrha ili učinak prebacivanje tereta dokazivanja?
2. U slučaju da je, na temelju stavka 1. točke (q) Priloga Direktivi 93/13/EEZ, nužno ocijeniti svrhu ili učinak ugovorne odredbe, treba li smatrati da se potrošače sprječava da ostvaruju svoja prava ugovornom odredbom
 - na temelju koje dužnik koji ima status potrošača iz opravdanih razloga smatra da treba u cijelosti ispuniti ugovorne obveze, uključujući sve odredbe, na način i u mjeri koje je propisao davatelj kredita, čak i kad je dužnik uvjeren da činidba koju zahtijeva davatelj kredita nije u potpunosti ni djelomično dugovana, ili
 - čiji je učinak ograničenje ili isključenje pristupa potrošača rješavanju sporova na temelju pravičnog pregovaranja, s obzirom na to da je davatelju kredita dovoljno da se pozove na tu ugovornu odredbu da bi se spor smatrao riješenim?